

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 841 (offentligt)
SAU, Alm. del - bilag 440

FINANSMINISTERIET

Folketingets Skatteudvalg
Folketinget - Christiansborg

FINANSMINISTERIET
CHRISTIANSBORG SLOTSPLADS 1
DK-1218 KØBENHAVN K
TLF. (+45) 33 92 33 33
FAX (+45) 33 32 80 30
E-POST FM@FM.DK

06 MAJ 2004

Hermed fremsendes i 70 eksemplarer besvarelse af spørgsmål 281 om en skriftlig redegørelse for de punkter på dagsordenen for ECOFIN-rådsmødet den 11. maj 2004, som er relevante for Skatteudvalget (jf. alm. del - bilag 420).

Besvarelsen fremsendes også på vegne af skatteministeren.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen

6. maj 2004

Besvarelse af spørgsmål 281 (alm. del – bilag 420) til finansministeren og skatteministeren stillet af Folketingets Skatteudvalg den 29. april 2004

Spørgsmål 281:

”Ministrene anmodes om en skriftlig redegørelse for de punkter på dagsordenen for ECOFIN-rådsmødet den 11. maj 2004, som er relevante for Skatteudvalget.”

Svar

Hermed fremsendes de aktuelle notater vedrørende ECOFIN den 11. maj 2004, for så vidt angår det ventede dagsordenspunkt vedrørende rentebeskatning / aftaler med tredjelande og tilknyttede områder samt a-punkt om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

ECOFIN ventes på ny at skulle drøfte forhandlingerne om rentebeskatningsaftaler med centrale tredjelande og tilknyttede områder. ECOFIN konkluderede på rådsmødet den 10. februar 2004, at man ikke vil acceptere indrømmelser til tredjelandene, at aftalen med Schweiz bør afsluttes snarest og uafhængigt af forhandlingerne på andre områder, og at aftaler med både tredjelandene og de tilknyttede områder skal indgås rettidigt, så EU's rentebeskatningsdirektiv som planlagt kan træde i kraft fra den 1. januar 2005. På rådsmødet den 9. marts 2004 konkluderede ECOFIN endvidere, at der er opnået fremskridt med hensyn til aftalerne med de tilknyttede områder og forhandlingerne med tredjelandene og bekræftede, at man er fast besluttet på at nå en tilfredsstillende og rettidig afslutning af forhandlingerne med alle parter. På rådsmødet den 11. maj 2004 ventes det oplyst, at der fortsat er udfordringer i forhandlingerne med tredjelandene, og at forhandlingerne med de tilknyttede områder er tæt på at kunne afsluttes. Fra dansk side støtter vi fortsat ECOFIN's konklusioner og er således imod at imødekomme skattemæssige modkrav som led i aftaler om rentebeskatning.

Der henvises endvidere til redegørelsen på samrådet den 4. februar 2004 forud for ECOFIN den 10. februar 2004 og til den skriftlige redegørelse forud for ECOFIN den 9. marts 2004.

Rådet ventes endvidere på et kommende rådsmøde at vedtage Kommissionens forslag til modernisering af det gældende direktiv på området for punktafgifter med henblik på at styrke samarbejdet og den gensidige bistand på området, herunder gennem øget informationsudveksling. Forslaget indeholder regler for hvordan, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser, denne udveksling skal ske.

Fra dansk side er man enig i, at indførelse af ensartede regler vedrørende struktur og organisering af det administrative samarbejde med udveksling af oplysninger er af stor betydning for bekæmpelse af svig og unddragelser vedrørende omsætningen af punktafgiftspligtige varer. Forslaget ventes at medføre øget adgang for danske skattemyndigheder til information fra udenlandske skattemyndigheder, og vurderes generelt at ville styrke håndhævelsen af medlemslandenes skattelove. Fra dansk side vil man derfor på et kommende rådsmøde støtte en vedtagelse af forslaget.

Besvarelsen fremsendes også på vegne af skatteministeren.

Aktuelt notat vedrørende ECOFIN den 11. maj 2004

Dagsordenspunkt: Direktiv om rentebeskatning – status i forhandlingerne med tilknyttede områder og tredjelande

1. Baggrund og indhold

Rådet (ECOFIN) ventes den 11. maj 2004 at drøfte skattepakken og forhandlingerne med tredjelandene og tilknyttede områder vedr. rentebeskatning i opfølgning på drøftelsen på ECOFIN den 10. februar og 9. marts 2004.

Rentebeskatningsdirektivet blev sammen med den samlede skattepakke vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets gennemførelse forudsætter, at visse tredjelande og tilknyttede områder indfører foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande og områder til personer, der er bosat i EU-lande.

Rentebeskatningsdirektivet skal træde i kraft fra og med 1. januar 2005, forudsat

- at Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med EU efter enstemmig afgørelse i Rådet, og
- at der er indgået aftaler eller andre ordninger med alle relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af renteoplysninger efter direktivets regler, idet de dog – på samme vilkår som Belgien, Luxembourg og Østrig – kan opkræve kildeskat med provenudeling i en overgangsperiode.

Inden den 1. juli 2004 skal ECOFIN med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt disse betingelser vedrørende tredjelande og tilknyttede områder er opfyldt, således at direktivet kan træde i kraft den 1. januar 2005. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ECOFIN med enstemmighed beslutte en ny dato for direktivets ikrafttrædelse.

Der er stort set enighed mellem EU og Schweiz, idet substansen i skatteaftalen er forhandlet på plads.

ECOFIN godkendte den 19. marts og 3. juni 2003 et aftaleudkast med Schweiz, baseret på fire nøglepunkter vedrørende rentebeskatning:

- *en kildeskat med provenudeling:* Schweiz opkræver kildeskat af rentebetalinger fra Schweiz til personer i EU-lande – med en sats på 15 pct. de første tre år efter ikrafttrædelsen af aftalen, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct. – og overfører 75 pct. af proventet fra kildeskatten til rentemodtagers bopælsland (svarende til ordningen for Østrig, Luxembourg og Belgien).
- *frivillig indberetning og udlevering af information:* Schweiz vil tillade en procedure, som tillader skatteyderen at undgå kildeskat ved at give beta-

lingsagenten fuldmagt til at indberette rentebetalinger til myndighederne, så der kan gennemføres beskatning i bopælslandet.

- *informationsudveksling* vedrørende renter efter anmodning i sager, der omfatter *skattesvig eller lignende* ifølge lovgivningen i det land, der anmodes om oplysninger.
- *revisionsklausul* om, at aftalen skal revideres i lyset af den internationale udvikling.

ECOFIN besluttede endvidere den 3. juni 2003, at de samme fire punkter vedr. rentebeskatning skal danne basis for aftaler med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino.

Schweiz får opfyldt et krav om, at EU-lande ikke må beskatte udbytte-, rente- og royalty-beløb, som selskaber i disse lande betaler til schweiziske selskaber, ligesom Schweiz ikke må beskatte modsatrettede betalinger, i overensstemmelse med moder/datterselskabs- og rente/royaltydirektivet.

Schweiz vil ikke underskrive skatte-aftalen, før alle forhandlinger mellem EU og Schweiz på andre områder er afsluttet. Der er udestående spørgsmål vedrørende Schweiz' deltagelse i Schengen/Dublin-acquiset og samarbejde om svigbekæmpelse i relation til handel mellem EU og Schweiz.

Ved de efterfølgende forhandlinger har Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fremsat en række krav om modydelser som betingelse for at indføre foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande til personer i EU-lande. De fire landes krav vedrører både beskatning og andre områder.

På ECOFIN den 10. februar 2004 og 9. marts 2004 modtog Rådet rapporter om situationen i forhold til Schweiz og forhandlingerne om rentebeskatning med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino samt UK's og Hollands tilknyttede områder.

På ECOFIN den 10. februar støttede Rådet enstemmigt Kommissionens forhandlingsposition og var enige om ikke at acceptere indrømmelser til tredjelandene. Med hensyn til aftalen med Schweiz vedtog Rådet enstemmigt, at aftalen i sig selv er et afbalanceret resultat for begge parter, og at den bør afsluttes uden yderligere forsinkelse og uafhængigt af igangværende forhandlinger på andre områder. Rådet understregede, at der i rette tid skal indgås aftaler med både tredjelandene og UK's og Hollands tilknyttede områder, så rentebeskatningsdirektivet som planlagt kan træde i kraft fra den 1. januar 2005.

På ECOFIN den 9. marts 2004 bekræftede Rådet denne konklusion. Rådet hilste det endvidere velkomment, at der var opnået gode fremskridt med hensyn til aftalerne med UK's og Hollands afhængige og associerede territorier, og opfordrede til en afslutning af arbejdet med aftalerne mellem EU's medlemslande og de respektive territorier, samt at der var opnået visse fremskridt med hensyn til aftalerne med tredjelandene.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen vedrørende forhandlingerne med tredjelande og tilknyttede områder om rentebeskatning har i sig selv ikke nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Fuld gennemførelse af rentebeskatningsdirektivet og -aftalerne skønnes at have en gunstig virkning på statsfinanserne.

I lov nr. 221 af 31. marts 2004 om ændring af forskellige skattelove (Rentebeskatningsdirektivet m.v.) er der allerede indført hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan sende oplysninger til myndighederne i tredjelande og tilknyttede områder om rentebetalinger her fra landet, ligesom danske myndigheder kan modtage sådanne oplysninger, jf. rentebeskatningsdirektivet og tilhørende aftaler. I samme lov er der indført hjemmel til, at fuldt skattepligtige personer, som modtager renter fra tredjelande og tilknyttede områder, kan få den danske skat af disse indtægter nedsat med kildeskat, som det pågældende land eller område har opkrævet efter aftale vedr. rentebeskatningsdirektivet.

En imødekommelse af krav, som ville indebære afskaffelse af dansk kildeskat på udbytte-, rente- og royalty-betalinger til de pågældende lande samt fjernelse fra lister over skattely-lande, ville have lovgivningsmæssige konsekvenser og statsfinansielle konsekvenser i form af mindre skatteprovenu, helt afhængig af de præcise tiltag.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forhandlinger om indgåelse af aftaler vedrørende rentebeskatning med tredjelande og tilknyttede områder i overensstemmelse med EU's rentebeskatningsdirektiv varetages på fællesskabsniveau, hvorfor sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Skattepakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, herunder senest til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts 2003 og endvidere forud for vedtagelsen af skattepakken på ECOFIN den 3. juni 2003, mens spørgsmålet om rentebeskatningsaftaler med tredjelande og tilknyttede områder blev forelagt forud for ECOFIN den 10. februar og 9. marts 2004.

Dagsordenspunkt: Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (a-punkt)

Rådet forventes på et kommende rådsmøde at vedtage som A-punkt forslag til forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet samt ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

1. Baggrund

Kommissionen har ved dokument KOM (2003)797 af 18. december 2003 fremsat forslag til Europa-parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og forslag til ændring af Europa-parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

Begrundelsen for forslaget er, at gensidig bistand mellem medlemsstaterne er et vigtigt redskab for det indre markeds funktion for medlemsstaterne, når de skal opkræve afgifter, og til at sikre ligebehandling af erhvervsdrivende og at bekæmpe svig effektivt. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF og 92/12/EØF vedrørende administrativt samarbejde om punktafgifter samles derfor i den nye forordning, og bestemmelserne styrkes og forenkles således, at brugerne får et enkelt og effektivt redskab til det administrative samarbejde.

Der ønskes således skabt én retlig ramme for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på punktafgiftsområdet.

Hvis den gensidige bistand skal være effektiv, forudsætter det, at medlemsstaterne hurtigt og let, uopfordret eller efter anmodning, kan udveksle oplysninger om særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne har brug for oplysninger, som en eller flere andre medlemsstater er i besiddelse af. I forslaget fastlægges derfor klare, bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne – herunder en klar retlig ramme for et decentraliseret samarbejde, for de centrale forbindelseskontorer, mulighed for udpegning af embedsmænd, frist for meddelelse af oplysninger, hjemmel til udveksling af embedsmænd, samtidig kontrol m.v.

Den 26. marts 1997 blev der på grund af den voksende svindel inden for omsætningen af punktafgiftspligtige varer besluttet at nedsætte en ad hoc-gruppe, der skulle analysere situationen på tobaks- og spiritusområdet og fremsætte løsningsforslag. Rapporten blev godkendt af Økofin-Rådet i maj 1998, og blandt de problemer som rapporten nævner er utilstrækkelig koordinering mellem de forskellige administrationer og mellem administrationerne og Kommis-

sionen. Konklusionen i rapporten var, at direktiv 77/799/EØF er et alt for svagt retsgrundlag til, at der kan iværksættes et virkeligt effektivt samarbejde.

Anbefalingen i rapporten var derfor, at der blev vedtaget lovforanstaltninger, som kan styrke mekanismerne til gensidig bistand og administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

Forslaget til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet følger samme principper og struktur som blev gennemført på momsområdet ved Rådets forordning nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. Momsforslaget blev vedtaget med hjemmel i traktatens art. 93.

2. Gældende regler

Det nuværende retsgrundlag på punktafgiftsområdet, der giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, er direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter. Punktafgiftsområdet var ikke oprindeligt omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, men blev ved direktiv 92/12/EØF udvidet til også at omfatte punktafgifter.

3. Forslagets formål og indhold

Det foreslås, at der vedtages en ny forordning, og at punktafgifterne fjernes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF, og at alle de bestemmelser, der handler om at indføre eller lette det administrative samarbejde fjernes fra direktiv 92/12/EØF.

Nedenfor er beskrevet de væsentligste forslag til ændringer i forhold til de gældende regler.

A. Udvidet anvendelsesområde

Det præciseres, at forordningen vil få et bredere anvendelsesområde end blot transaktioner indenfor Fællesskabet som i de eksisterende direktiver.

Det fremgår af forslaget (artikel 1, stk. 2), at forordningen ikke berører anvendelsen af reglerne om gensidig bistand på det strafferetlige område.

B. Kommissionens rolle

De eksisterende direktiver indeholder alene bestemmelser om medlemslandenes gensidige samarbejde.

Det foreslås, at der fastsættes en række bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne får mulighed for at udveksle oplysninger med Kommissionen, eksempelvis oplysninger om de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter.

Kommissionen får en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men ikke en operationel rolle i efterforskning og bekæmpelse af afgiftssvig.

Det er medlemsstaterne, der har ansvaret for, at den frie omsætning indenfor Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer fungerer, og det er Kommissionen, der skal optræde som koordinator og virke ansporende på området.

C. Decentralisering af det administrative samarbejde

Udvekslingen af oplysninger skal officielt fortsat foregå via de kompetente myndigheder, men det skal for fremtiden være én overordnet ansvarlig myndighed – som eventuelt skal overvåge flere administrationer – i hver medlemsstat.

Hver myndighed

- skal udpege et bestemt centralt forbindelseskantor som særlig ansvarlig for samarbejdet,
- kan også udpege forbindelseskantorer, som får en særlig kompetence til direkte at udveksle oplysninger,
- kan også udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger.

Udveksles oplysningerne mellem forbindelseskantorer eller mellem kompetente embedsmænd skal oplysningerne samtidig sendes via de centrale forbindelseskantorer, der skal føre en liste over forbindelseskantorer og kompetente embedsmænd.

D. Samarbejde efter anmodning

Forslaget omdefinerer medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser og skelner mellem en anmodning om I) oplysninger, II) anmodning om administrative undersøgelser, III) tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, IV) anvendelse af samtidig kontrol og V) endelig en anmodning om meddelelse.

Ad I) og II) Forslaget åbner mulighed for, at en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at foretage undersøgelser og indsamling af bevismateriale.

En medlemsstat kan nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger under flere omstændigheder:

- den administrative byrde er uforholdsmæssig tung,
- den bistandssøgende myndighed har ikke opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder,
- lovgivningen eller administrativ praksis i den bistandssøgte medlemsstat hindrer undersøgelser m.v., eller
- oversendelsen af oplysninger strider mod almene interesser eller føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode.

Der foreslås indført en frist på 3 måneder til at fremsende de ønskede oplysninger.

Ad III) Forslaget giver i art. 11 mulighed for, at repræsentanter for skatteadministrationen i en medlemsstat er tilstede på en anden medlemsstats område, når de to medlemsstater ønsker det, og samtidig indføres der bestemmelser, som præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser, og hvilke procedurer der skal følges af de nationale repræsentanter, der medvirker til at foretage undersøgelser i en anden medlemsstat.

Ad IV) I forslaget fastsættes dels en mulighed for medlemsstaterne til at gøre brug af samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol, og desuden indføres en ordning, der præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser samt de store linjer i de procedurer, der skal følges.

Ad V) Forslaget giver mulighed for meddelelse af akter og afgørelser – herunder retlige, selvom der endnu ikke foreligger en fordring til inddrivelse ved de bistandssøgende myndigheder.

E. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Forslaget giver mulighed for, at der i visse særlige situationer sker automatisk udveksling af oplysninger:

- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder eller overtrædelser eller der er mistanke herom i en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder eller overtrædelser eller der er mistanke herom i en medlemsstat, hvor det har følger for en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er mistanke om svig eller tab af afgifter i en anden medlemsstat.

Der foreslås to typer udveksling:

- 1) lejlighedsvis automatisk udveksling og
- 2) regelmæssig automatisk udveksling (løbende afgivelser af oplysninger)

Medlemslandene skal afgøre om de vil deltage i udveksling af en særlig kategori af oplysninger, og om det skal ske via regelmæssig eller lejlighedsvis automatisk udveksling.

F. Hindringer for udveksling af personoplysninger

Der foreslås ophævet visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (persondataloven). (Hjemmel til fastsættelse af en sådan begrænsning findes i art. 13 i databeskyttelsesdirektivet). Visse medlemsstater informerer systematisk den person der berøres af udvekslingen af oplysninger, hvilket efter forslaget hindrer effektiviteten af udvekslingen.

gen og bevirker, at andre medlemsstater tøver med at gøre brug af bestemmelserne om gensidig bistand.

Forslagets art. 31, stk. 4 fastsætter derfor, at medlemsstaterne skal begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i art. 10, art. 11, stk. 1 og artikel 12 og 21 i direktiv om persondataskyttelse således, at det ikke er til hindring for, at forordningen kan fungere effektivt.

G. Udveksling af oplysninger med tredjelande

Den nuværende retlige ramme udgør ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger med tredjelande. Når svig med punktafgifter er knyttet til import- og eksporttransaktioner, er det muligt at anvende toldsamarbejdsinstrumenterne.

Forslaget giver således mulighed for meddelelse til alle medlemsstater af oplysninger, som stammer fra et tredjeland, i henhold til en bilateral aftale. Hvis oplysningerne er af interesse for Fællesskabet kan de ligeledes meddeles Kommissionen.

Endvidere giver forslaget mulighed for, at de oplysninger, der indhentes ved anvendelse af denne forordning, meddeles et tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, der har afgivet dem.

H. Bevismateriale

Forslaget giver mulighed for, at erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er opnået af repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed, kan anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser hos den bistandssøgende myndighed på samme måde som de tilsvarende nationale dokumenter.

4. Retsgrundlag

Kommissionen har fremsat forslaget i henhold til traktatens artikel 95, hvorefter forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal efter artikel 251 (fællesbeslutningstagen med Europa-Parlamentet).

5. Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor vurderet at være unødvendigt.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har afsluttet første læsning, jf. betænkning A5-0157/2004. Europa-Parlamentet tilslutter sig Kommissionens opfattelse med hensyn til valg af retsgrundlag og begrundet det blandt andet med, at forslagets formål ganske enkelt er at modernisere og styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes skatteadministrationer og ikke at indføre regler til bekæmpelse af skatte- og afgiftssvig ved at pålægge de skatte- og afgiftspligtige nye forpligtelser eller

give medlemsstaterne eller Kommissionen nye beføjelser til at kontrollere de skatte- og afgiftspligtige.

Europa-Parlamentet finder, at en vedtagelse af forslaget til direktiv på baggrund af traktatens fiskale bestemmelser tilsidesætter Europa-Parlamentets beføjelser og vil være i strid med den institutionelle balance, der fastsættes i traktaterne.

7. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte og indirekte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Loven trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er fortsat gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4 og 5 er der udsendt bekendtgørelse nr. 965 af 5. december 1986, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1186 af 12. december 2003.

Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil formentlig kræve ændring af lov om gensidig bistand samt en ændring af bekendtgørelsen.

De foreslåede ændringer i direktiv 92/12/EØF – (cirkulationsdirektivet) vil kunne medføre ændringer i mineralolieafgifts-, tobaksafgifts-, og spiritusafgiftslovgivningen.

8. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Det skønnes, at forslaget vil virke svigsbekæmpende og derved kan indebære et begrænset merprovenu til staten.

9. Administrative konsekvenser

En intensivering af udvekslingen af oplysninger på punktafgiftsområdet skønnes ikke umiddelbart at medføre nævneværdige forøgede administrative udgifter. Eventuelle øgede administrative udgifter i ToldSkat forventes således afholdt inden for de eksisterende rammer.

10. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen og må derfor nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Således skønnes forslaget at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har modtaget grundnotat af 11. februar 2004 – alm.del – bilag 502.